

lehet más a politika

BAJA 2016. JÚNIUS

A Lehet Más a Politika bemutatja:

TISZTA LAP

ami a Bácskai Naplóból kimaradt

Félidei beszámoló

Félideihez ért a parlamenti ciklus, két éve vagyok országgyűlési képviselő. Korábban kétszer adtam ki Tiszta Lap címen újságot, melyben a munkámról tájékoztattam a bajaiakat. Erre azért volt szükség, mert a közpénzből működtetett bajai média (Bácskai Napló, Baja.hu, Bajai TV, Bajai Rádió) politikai okból eltitkolja tevékenységemet.

2014 májusában lettem képviselő, azóta 361 alkalommal szólaltam fel az Országgyűlésben.

A tíz legaktívabb képviselő közt vagyok mind a megszólalások számát, időtartamát, önálló-, és nem önálló indítványaim számát és az ülésteremben tartózkodás idejét illetően is. Két év alatt 102 közleményt adtam ki, kéthetente tartottam sajtótájékoztatót.

118 alkalommal éltem az adatkérés lehetőségével.

Sokan jelezték, hogy a korábbiakkal ellentétben nem látnak mindig a helyemen. Ennek egyszerű oka van: **2015 október 19-én az országgyűlés jegyzőjévé választott a parlament többsége.** Jegyzőként pedig gyakran az elnöki pulpituson a levezető elnök mellett kell ülnöm.

Az országgyűlés jegyzői

A jegyzői feladatok a plenáris ülésekhez kötődnek nagyrészt.

A jegyző feladata a levezető elnök munkájának a segítése, valamint az ülés felügyelete.

Az üléseken kívül a hitelesítés és titkos szavazások ellenőrzése tartozik még a jegyzői feladatok közé.

A plenáris üléseken egyidejűleg egy kormánypárti és egy ellenzéki jegyző látja el a feladatokat.

Összehasonlításképpen:

Zsigó Róbert ötödik ciklusát tölti, 1998 óta képviselője Bajának és térségének. 18 év alatt 145 megszólalása volt a Parlamentben.

Eredményesnek tartom-e a parlamenti munkámat? Nem.

Szálmalomharcnak tartom, és nagyon kevés sikerélményem van. Egy kézből irányított erős parlamenti többséggel szemben igyekszem – párttársaimmal együtt – a kontroll szerepét betölteni: felhívni a figyelmet a kormányzat hibáira és túlkapasáira, szembesíteni a kormányt, ha rossz utat választ, vagy ha törvény-

telenséget követ el. És minderről tájékoztatni a közvéleményt is.

Hogy van-e ennek értelme?

Van. Ellenzék nélkül, főként nyitott szemmel járó és szorgos ellenzék nélkül a mindenkori kormánynak még ennyi korlátja sem lenne.

Néhány eredményt mégis elértem. Ráírnyitottam figyelmet jónéhány szabálytalan pénzköltésre. Leplet húztam le több ügyben kormányzathoz kötődő strómanokról, oligarchákról. Meghárításra bírtam több ügyben is a kormányzatot. Romboló akadékoskodás helyett a kritikáim mellett mindig elmondtam azt is, hogy miként kellene az adott ügyben eljárni, hogy az ügy ne szűk csoportok, hanem minél több ember érdekét szolgálják.

Ezzel felmutattam azt is, hogy pártom, a Lehet Más a Politika mit gondol az adott témáról, miként járna el ha kormányzati pozícióban lenne.

Az LMP mostanra sokszorosán bizonyította, hogy a kezdetben felhozott, ellene irányuló vádak nem igazak.

Bizonyította, hogy nem rejtélyes támogatók és külföldi megrendelések állnak mögötte, hanem a még itthon maradó magyar fiatalok elszántsága.

Bizonyította, hogy olyan párt, amely amellyel, hogy helyi közösségek érdekeiért kiáll, valóban hisz az önkormányzatiságban, emellett nemzetben gondolkodik.

Bizonyította, hogy felül tud emelkedni a multinacionális cégek érdekeit kiszolgáló neoliberális gazdaságpolitikán, melyet mind a korábbi szocialista, mind a jelenlegi fidesz kormányzatok is hűen követnek.

Rámutatunk arra, hogy az egész világon eluralkodó örület, mely mindenek fölé emeli a gazdaság és a pénz uralmát – nem kizárólagos. Nem kell örülni versenyben élnünk és egymást taposnunk, megváltoztathatjuk a rendszert.

Megváltoztathatjuk a rendszert azzal is, hogy valóban számot vetünk a múlttal. Tanulunk a XX. század hibáiból és nem követjük el ugyanazt a hibát, amit szemlátomást a jelenlegi kormányzat elkövet.

Nemrég lemondott társelnökünk is bizonyította, hogy nem ragaszkodunk foggal-körömmel a hatalomhoz. Ha valaki ugyanis ekként tesz annak a hatalom már fontosabb mint az ország érdeke. Ha lehetőséget kapunk, megmutatjuk, hogy lehet más a politika és lehet más Magyarország is.

Korábbi újságjaimban (2014 szeptember, 2015 június) beszámoltam a városunkban megvalósuló

értelmetlen fejlesztésekről, mellyel a városunk jövőjét teszünk tönkre a város vezetői.

Arról, hogy miként sikerült közel 5 milliárd forint fejlesztési pénz elköltéséből létrehozni öt személynek munkahelyet, mely munkahelyek a projektidőszak végeztével jó eséllyel megszűnnek. Nézzék csak meg mennyire tudja magát fenntartani a csúsz-

IKOTITY ISTVÁN

kapálya, amelyen – a Sugovica kotrásának hiányában – egyébként is rövid szezonban naponta mindössze húsz csúszás történik.

Konkrét javaslatot tettem, hogy miként lehetett volna ezt a pénzt megtérülő és a város idegenforgalmát, gazdaságát fel- lendítő módon felhasználni. Arra, hogy miként lehetett volna városunkat országos és nemzetközi hírűvé tenni a halászevünk melletti további attrakcióval.

Arról, hogy ezt a pénzt miként lehetett volna olyan fejlesztésre fordítani melyek megtérülnek. Hiszen a legnagyobb bűn nem az, amit elkövettek a városvezetők (bár megjegyzem nemzetközi kutatások szerint az építőipari beruházások 30%-a korrupció révén politikai vezetőkhez jut Magyarországon), hanem az, amit nem tettek meg.

Írtam a városkép változásairól, hogy miként veszítjük el egyedi arculatunkat: hogy hogy lesz egy egyszeri és megismételhetetlen városból egy tucattermék. Hogyan és miért kerül kisforgalmú kereszteződésbe körforgalom (jelentős torlódásokat okozva), hogyan borítja el a várost a korábbi egyedi burkolat helyett az országban bárhol máshol is fellelhető térkő.

Hogy tűnik el a városból a folyamatos fairtás által a természetközeli víziváros-jelleg.

Ezek az írások nem voltak pusztába kiáltott szavak. Egyrészt a város lakossága végre megismerhetett olyan tényeket, melyeket a mindent rózsaszínbe öltözött városi média nem mutatott be. Másrészt a leírtak hatására változások is történtek. Az ökoparkhoz biciklitároló került. Az új hídhoz sétány vezet. Elfogadásra került a városvezetők által idegenforgalmi stratégia. Egyszer talán azt is elérem, hogy ne kelljen saját újságot megjelentetnem, hanem bekerülhesek a közpénzből fenntartott helyi újságokba.

Ebben a lapszámban főként a helyi fejlesztésekkel és azok hatékonyságával foglalkozom.

Ahhoz hogy a munkámat hatékonyan tudjam végezni, fel tudjam fedni a helyi és az országos visszaéléseket, szabálytalanságokat, sok információra, visszajelzésre, segítségre van szükségem. **Várom ezért mindenki észrevételét, javaslatait.** Ellenzéki pozícióból adódóan korlátozottan, de bátran képviselem a bajai és környékbeli ügyeket, a helyi emberek ügyét is.

Kérem forduljanak hozzám bizalommal!

Telefonszámom: +36 70 70 24 100

E-mail: ikotity.istvan@parlament.hu

Városfejlesztés tényezői eredményei az elmúlt tíz évben

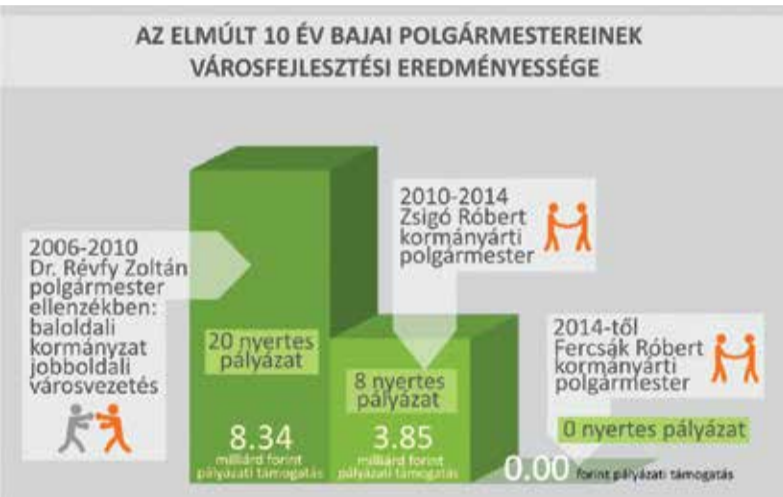
Sok európai uniós támogatást jelző táblát látni a városunkban is. Olvasni is lehet az elért eredményekről. Szeretném most az elmúlt tíz év városfejlesztési eredményeit összefoglalni és számokkal alátámasztani. Az eredményességet csak az összehasonlítás teszi érthetővé, ezért összehasonlítom az elmúlt évtized ciklusainak eredményességét.

2006–2010-es ciklus Dr. Révfy Zoltán polgármestersége

Ellenzékben, azaz baloldali kormányzat, jobboldali városvezetés. Ez idő alatt 20 projektpályázatot nyert városunk közel 8,4 milliárd forint összértékben. (8.366.060.889 Ft)

2010–2014-es ciklus Zsigó Róbert polgármestersége

Kormánybarát, azaz jobboldali kormányzat, jobboldali városvezetés. Ez idő alatt 8 projektpályázatot nyert a város, 3,85 milliárd forint összértékben. (3.852.026.991 Ft) (Ebből 775 millió nem önálló ötlet, hanem a korábbi magaspártfal projekt kiegészítése.)

Tehát nyugodtan mondhatjuk, hogy nemhogy nem tudott profitálni a városunk a kormánypárti városvezetésből, hanem kevesebb mint feleannyi forrást tudott elnyerni ugyanannyi idő alatt. Nem arról van tehát szó, hogy az számít hogy ki barátja a kormánynak, hanem arról, hogy Zsigó Róbert nem tudja a város érdekeit érvényesíteni. A számok ezt bizonyítják.

"Azzal, hogy újra polgári kormánya van az országnak, a város óriási lehetőségek előtt áll. Rajtunk múlik, kihasználjuk-e ezt az esélyt." Mondta Zsigó Róbert 2010-ben a polgármesterré választása előtt a Demokrata c. lapnak. A számokból látszik, hogy nem használták ki az esélyt.

A 2014-től induló Fercsák Róbert nevével jelzett ciklusban pedig még egyetlen fillér EU-s támogatást sem nyertek el a hivatalos informatikai rendszer adatai alapján. Érdekes, hogy a legtöbb látványos fejlesztés 2010 után történt és Zsigó Róbert vágta át a nemzeti színű szalagot. Ez annak köszönhető, hogy a korábbi polgármester ciklusában nyert projektek ekkorra készültek el.

Mi várható az elkövetkező években?

Kidolgozatlan stratégia és ötletlen koncepciók nélkül a 2014–2020-as ciklusra.

Az Európai Unió 2014–2020-as költségvetési ciklusának Magyarországra érkező forrásai körülbelül akkorák lesznek, mint a 2007–2013-asok. Ez 8 ezer milliárd forintnyi összeg. Ennyit kap Magyarország hat év alatt. Nézzük meg hogy mit tett a bajai városvezetés annak érdekében, hogy a városunk minél nagyobb összeghez tudjon ebből hozzájutni. Első és legfontosabb az lett volna, hogy kitalálja, hogy mit akar fejleszteni. Hol vannak hiányosságok, amiket javítani kell, hol vannak a kitérési pontok amivel Baja újra sikeres város lehet. Ennek megtervezésére sok éve volt a vezetésnek. Ráadásul tíz éve masszív jobboldali többség van a bajai városvezetésben, így nem lehet másra fogni a hiányosságot. Aztán amikor ezek megszületnek, fontos, hogy ezeket stratégiai dokumentumokban rögzítse. Aztán elkezdje kidolgozni a projekteket az engedélyezési tervek szintjéig. **Ebben kudarcot vallottak.** Ha megnézzük a városban 2015 őszi (Baja Város Integrált Településfejlesztési Stratégiája) és a 2016 tavaszán (Gazdasági jövőképek kialakítása és a gazdaságfejlesztési célok meghatározása, valamint Baja Város Turizmusfejlesztési Koncepciója) elfogadott koncepciókat, láthatjuk, hogy az utolsó pillanatban kötelességszerűen készültek el. Amikor az országos és a megyei dokumentumok régen kész voltak.

Ha az ebben szereplő ötleteket már korábban megfogalmazták volna, akkor a megyei és az országos szintű tervezésbe is becsapódhattak volna a javaslataikat. Ezt nem tették meg, **ezáltal óriási lehetőségtől fosztották meg városunkat.**

De ez csak a kisebbik baj.

A nagyobbik az, hogy a város szempontjából legfontosabb ügyek (pl.: munkahelyteremtés) súlytalanul

és előkészítetlenül

szerepelnek csupán benne, így féltő, hogy a papíron leírtak megvalósítása érdekében – a bejelentések ellenére – a városvezetés lényegében nem tesz semmit. A dokumentumokban szereplő fejlesztési elképzelések fantáziátlanok.

Az egyik legdrágább projekt, amit terveznek az a városi piacon a piacssarnok lerombolása és egy új építése ugyanoda. Persze minden bajainak hozzájárult a szívéhez a városképi jelentőségű épület. Nincs, akinek ne kötődne hozzá valamilyen emléke. No, ennek búcsút inthetünk. Flancos háromszintes épület lesz a helyén, a tetején kávézóval. Hónapokig blokkolják majd az építkezéssel a lassan országosan is egyre ritkábbnak számító helyi piac életét. A turistákat is vonzó, autentikus hangulatú épület helyett egy turistalátványosságot építenek, tönkretéve az eredeti hangulatát. Olyanhoz nyúlnak, ami működik, ahelyett, hogy olyat javítanának belőle, ami rossz, vagy olyat építenének, ami nincs. Ennél még a fantáziátlanság is jobb.

Ha nagy épületeket szeretnének mindenáron, akkor mi mindent lehetne, amiről szó sem esik:

Világhírű úszói vannak a városunknak, de **nincs 50 méteres uszodánk**, csupán egy nagyon rossz állapotú 25 méteres. Leírják a stratégiai dokumentumokban, hogy ezeket fejleszteni kell, de még arra sem vettek fáradságot, hogy felmérjék a jelenlegi problémákat. Az uszodabővítés kijelölt helyszíne soron például a "nincs adat" kifejezés szerepel. Nem tűnik túl előrehaladottnak a tervezés.

Nincs városi sportszarnokunk! Iskolai csarnokokban edzenek a csapataink.

Vízvárosnak valljuk Baját, de nincs a Sugovica augusztusi megbuggyanásaira fürdési alternatívánk. **Nincsenek mesterséges medencés strandjaink.**

A stratégiai dokumentumokban azt írják erről, hogy a vállalkozó szféra feladata. Csakhogy a vállalkozó szféra nem tud erre milliárdokat pályázni. Tudna viszont pár tízmillió kalandparkra. No, azt viszont megcsinálja helyettük az önkormányzat.

A közeli autópályát már két hídon is meg tudjuk közelíteni, de egyik út lassabb és veszélyesebb, mint a másik. **Gyorsforgalmi útra lenne szükség.** Még a nyomvonalának a kigondolásáig sem jutottak el. Érseksánád felé menjen a szekszárdi hídon át, vagy Pörboly felé a bajai hídon? Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zrt. tájékoztatása szerint a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium tavaly szeptemberben **leállította az 51-es főút építésének projektjét.** Hol volt a térség országgyűlési képviselője, hogy ezt magakadályozza?

Több évtizedes ígéret a város déli elkerülő útjának megépítése. Városunk legdinamikusabban fejlődő övezete a Bátmonostor és Vaskút felé eső déli szakasz. Azonban nincs ebben az irányban sem áruház, sem más infrastruktúra. Nem csoda, hisz hiányzik az elkerülő út. Budapest felől érkező az elkerülő úton el lehet jutni a Bácsbokod felé vezető útig, azonban ott vége szakad. Vaskút és Bátmonostor felé vezető utakhoz csak a lakóövezetek útjain lehet közlekedni. A tervek három nyomvonallal már sok éve készen állnak, de pénzt nem szereztek rá, sőt a stratégiai

dokumentumból az derült ki, hogy a költségbecekléseket sem frissítették, mert itt is a "nincs adat" szerepel.

A tervek közt felbukkan egy-két jobb is, de ezek közös jellemzője, hogy mindenhol a "nincs adat" található a sorokban.

A helyszínük sincs meg, a költségbeceklésük sem. Tervekről nem is beszélve. Feltételezem, hogy a dokumentumokat készítő cégek szakértői írták le az ötleteiket, mert kellett oda írni valamit.

Azokról a tervekről, melyek a gazdaság fellendítésére vonatkoznak, sajnos még ennyi jót sem tudok leírni.

Mennyi pénzre számíthat Baja város

a közeljövőben?

Látjuk, hogy eredeti ötletek, koncepció sehol sincs. De ha akarják a vezetők, ha nem, az ölkébe fog hullani 4-5 milliárd forint.

Van ugyanis egy úgynevezett Területi Operatív Program, melynek keretében Bács-Kiskun megye települései közt fognak kiosztani 62,3 milliárd forintot.

Ezért az összegért 21 város és 97 község verseng majd, hogy a lehető legnagyobb összeget szerezzék meg magának. Ebből Bajának, ismerve a városvezetők érdekvényesítésének gyengeségét maximum öt milliárd forinthez tudnak hozzájutni.

Kecskemétnek bezzeg megy az az érdekvényesítés!

A megyei jogú városok ki vannak emelve az EU-s támogatások elosztásakor.

Míg a megye 108 (összesen 413 ezer ember) települése küzd 62,3 milliárd forintért addig Kecskemét megyei jogú város (112 ezer lakos) 23,5 milliárdot kap minden küzdelem nélkül. Emellett további tízmilliárdokra számíthat a Modern Városok program keretében, melyet megyei jogú városoknak hirdetnek. Februárban ennek keretében 25 milliárdra kaptak ígéretet a kormánytól és ez még nem a vége. Összesítve előreláthatóan 50 milliárd forintra számíthat a megyeszékhely.

Jó terveik is vannak: Befejezik a városi körgyűrűt. Négyszázosa bővítik a várost az autópályával összekötő útszakaszt. Egyetemi kutatóközpontot hoznak létre. Elővárosi közlekedést fejlesztenek. Ipari parkot bővítenek. És mindezt terveik is készen állnak. Mert gondolkodtak és terveztek.

Láthatjuk, hogy mivel jár az, amikor nem vagyunk megyei jogú város és a városunk vezetése és országgyűlési képviselője nem tud hatékony lobbist működtetni a cél érdekében.

A Bajánál háromszor nagyobb Kecskemét legalább tízszer annyi EU-s támogatáshoz fog jutni az elkövetkező években.

Ennyire hatékony a bajai lobbist. Sajnos hiába ajánlottam fel segítséget, hiába kerestem az együttműködés lehetőségét a bajai polgármester és a fideszes városvezetés előbbrevalónak tartja a pártérdekek szolgálatát, mint a város előrevitelét. Ahogy korábban írtam károsan kerülnek az, hogy akár csak városi rendezvényekre meghívjanak. Ezért is tartunk itt.

Államtitkár úr hol az üzemanyagpénz?

2014 tavaszán fény derült rá, hogy Zsigó Róbert négy éven át felvett havi 556 ezer forintot utiköltség térítés gyanánt, eközben Baja város polgármestereként ingyenes használatba kapott egy hivatali autót gyakorlatilag korlátlan üzemanyagfogyasztással. Ráadásul ezt a vagyonyilatkozatában sem tüntette fel. Illene ezt az összeget kamatostul visszafizetnie a város kasszájába!

Miért fogunk pórul járni ismét?

Nemcsak azért mert a városvezetők nem jól terveztek és lobbiztak.

Azért mert **Baja nem megyei jogú város.**

Ha az lenne, nekünk sem kellene versenyezni más megyei településekkel és ezentúl Baja is részese lehetne a megyei jogú városok Modern Városok elnevezésű programjának.

Igazán meg is érdemelné a városunk. Gyakorlatilag ugyanis fél Bács-Kiskun megye mellett, Tolna és Baranya megye jelentős része is ide jár az ügyeit intézni.

Itt keres fel hivatalokat, kórházat, kulturális intézményeket. Ide járhatja a gyermekeit iskolába. A megyeszékhelyeken kívül öt magyarországi város rendelkezik megyei ranggal (Érd, Sopron, Nagykanizsa, Dunaújváros, Hódmezővásárhely). Ezek a városok lényegesen több funkciót láthatnak el, több hivatalt működtethetnek, több költségvetési forrást is kapnak, mint más városok.

Baja sajátos helyzetű település melyet az elmúlt évtizedekben sok igazságtalanság ért. A megyeszékhelyünk – Kecskemét (108,3 km) – messzebb van tőlünk, mint három másik megye székhelye. Szekszárd (42,7 km), Pécs (88,3 km), Szeged (101,6 km). Ha megépül az M9-es út, akkor a jelenleg közúton 114,4 km-re lévő Kaposvár is közelebb kerül hozzánk saját megyeszékhelyünknel.

Érdekességként leírom, hogy a szerbiai Zombor (59,9 km) és horvátországi Eszék (89,2 km) is jóval közelebb vannak Bajához. Szóval, ha már városunk megyeszékhely nem lehetett, igazán

Az ábra jól mutatja, hogy milyen messze vagyunk saját megyeszékhelyünkötől. Három hazai és két határon túli nagyváros is közelebb van hozzánk, mint saját megyeszékhelyünk.

kijárt volna neki a megyei városi rang. Magyarországnak nincs még egy olyan települése, amely ennyire rászorult volna erre.

Baja város azonban 2011-ben – Zsigó Róbert közreműködésével és szavazatával – **örök időkre elvesztette annak a lehetőségét, hogy megyei jogú város legyen** annak ellenére, hogy a megválasztása előtt az ellenkezőjét ígérte.

Zsigó Róbert 2010-es polgármesterré választása előtt azzal az üzenettel kampányolt, hogy kijárja, hogy Baja megyei jogú város rangra emelkedjék. Ezt számos nyomtatott anyagban is megtalálhatjuk. A Demokrata c. heti-

Magaspartról

Korábban több alkalommal írtam a Sugovica magaspart átalakításáról. A korábbi – főtérrel is látható – vadregényes ártéri erdőt kiirtották, helyén sivár partfal maradt, néhány kiszáradó facsoporttal. A korábbi természetes állapotban a könnyen megközelíthető vizet, most mesterséges kőszórás választ el embertől állattól egyaránt.

Korábban csónakba ülve, néhány evezőcsapás után a Gemenben érezhette magát a vízreszálló, legyen az horgász, természetjáró, sportoló, vagy turista. A tűző nyári nap elől pedig a víz fölé hajló hatalmas fűzfák árnyékában kereshetett menedéket. Ebből a természetközelségről a következő generációknak csak a mesélés maradt.

Mindezt miért?

–A korábbi terv az volt, hogy a partfal megerősítése után a vízminőség javulást okoz majd, hogy kotorhatóvá válik a Sugovica.

Ez azonban nem vált lehetővé. A partfalmegerősítési technika ugyanis nem kellően erős ahhoz, hogy a kotrás utáni partot is megtartsa.

–A korábbi terv az volt, hogy a partfal megerősítése után megszűnik a part anyagának lemosódása. Elfelejtkeztek azonban a fenti telkek csapadékvíz-elvezetéséről, így **ebből is kudarc lett.** A bemosódásokat kőszórásokkal próbálták megállítani, de látható sokhelyütt, hogy a rengeteg anyag a Sugovicába került és kerül, tovább keskenyítve és feltöltve azt.

–A korábbi terv az volt, hogy a partfal-rekonstrukció keretében eltávolítják az évtizedek alatt összegyűlt szemetet a partról.

Ez sem sikerült. Számos felvétel bizonyítja, hogy rengeteg szemét maradt elrejtve a partban, ami idővel előbukkan. Élettelen, mesterséges táj jött létre tehát, ami nem összekapcsolja a várost a vízzel, hanem elválasztja tőle. Mindemellett egy olyan problémakör is előbukkant, amire mégannyira sem számítottak:

A partfalba beépített anyagok megválasztása (az azzal való spórolás) jelentős ökológiai problémához vezetett, vezetnek.

Nem csak arról van szó, hogy számos állat törte már a lábát az összedró-

tozott kövek (gabion) közt. A fő probléma a rézsűn alkalmazott szintetikus háló. Egy damilszerű anyagból szőtt háló került ugyanis a partfalra. Ez a háló megakadályozza a vízparti állatok közlekedését, és téli bevackolásukat. Sok száz sikló pusztult el az elmúlt hónapokban, melyek a hálóba gabalyodtak. Rengeteg madár lába fog a hálóba akadni nem is beszélve a műanyag zsinór törmelékét az elkövetkező

években a fészeképítéshez használó madarak fészékében okozott katasztrófákról. A vízi élővilág jelentős része ugyancsak tápláléknak nézi a műanyagdarabokat. Mindez megelőzhető lett volna, ha nem a szintetikus hálót, hanem a természetes anyagokból készültet választják az illetékesek.

Felmerül a kérdés: ki a felelős mindezért?

Nemcsak hogy hallgatnak a városvezetők, azért amiért más országokban lemondatták, komoly bírság is járna.

2 milliárd 243 millió forintból így csak egy előny származott: már el lehet sétálni a parti szervizúton a régi kompikötőig.

Fotók: Dani Gitta

IMPRESSZUM

Készült a Lehet Más a Politika megbízásából.
Kérjük, támogassa a lapot! Köszönjük!
11784009-20210249 • Kiadja a Lehetmás Kft.
1136 Budapest, Hegedűs Gy. u. 36. fszt. 5.
Telefon/fax: +36 1 78 27 120 • Mobil: +36 30 96 26 868
E-mail: info@lehetmas.hu • Weboldal: www.lehetmas.hu
Felelős kiadó: Angyal Károly

Az ország helyzete

A helyi ügyek után szeretnék néhány gondolatot

megosztani az ország állapotáról. Azért tartom ezt

fontosnak, mert a média egyre nagyobb része

propagandacélokat szolgál, az embereknek pedig

egyre nagyobb erőfeszítést kell tenniük, ha látni

akarják a fától az erdőt.

A kormányzat az elmúlt években újabb és újabb ellenségeket talált, ezzel sikeresen terelte el a figyelmet a valós problémákról:

-A társadalom szétszakadása gazdagokra és szegényekre.

-Az oktatás, az egészségügy és a szociális ellátórendszer kivézetése.

-Munkahelyek hiánya és a kivándorlás

-Elhibázott gazdaságpolitika

-Korrupció

A társadalom szétszakadása gazdagokra

és szegényekre.

Eurostat adatai is megmutatják, hogy az EU-ban Görögország után Magyarországon a legnagyobb mértékű az elszegényedés a válság óta. Az órábrek csak Romániában és Bulgáriában alacsonyabbak, de ott sem sokkal.

A magyar társadalom közel fele a létminimum alatt él. A társadalom legszegényebb és leggazdagabb 10 %-ának átlagjövedelme közötti különbség több mint 7-szeres.

Az oktatás, az egészségügy és a szociális

ellátórendszer kivézetése.

Tervezett szellemi leépítés, népbutítás – ennél jobb kifejezést nem lehet találni arra, ami az oktatáspolitikában zajlik.

2003-ban a Medgyessy kormány GDP 5,69 %-át költötte az akkori kormányzat az oktatásra.

2009-ben a Bajnai kormány idején már csak 4,83 %-át fordították oktatásra.

2013-ban az Orbán kormány idején pedig 3,93 %-ot.

(forrás: https://www.ksh.hu/thm/2/indi2_2_2.html)

Az oktatásra fordított kiadások tehát, ha nem is egyenletesen, de folyamatosan csökkentek.

2010-től a második Orbán kormány megszüntette az Oktatási Minisztériumot.

2011-től megindult a források drasztikus kivonása az ágazatból.

2012-től a tankötelezettségi korhatárt levítették, korlátozták az államilag finanszírozott felsőoktatási helyek számát.

2013-ban államosították az iskolákat, a fenntartás jogát elvették a településektől. bevezették a diákokat és pedagógusokat is durván leterhelő új Nemzeti alaptantervet.

2014-ben megszüntették a Parlament Oktatási Bizottságát is, gyámság alá helyezték az egyetemeket. Silány minőségű állami kísérleti tankönyveket erőltettek az iskolákra.

2015-ben csődbe vitték a Klebelsberg Intézményfenntartó Központot.

2016-ban eltörlik a szakközépiskolákban a közismereti tárgyak 80 %-át. Az ország 900 szakközépiskoláját érinti ez a döntés.

Ezzel nagyon megnehezítik azt, hogy valaki szakmát váltson.

Miközben egy átlag nyugat-európai munkavállaló életében hat-szor vált szakmát. És miközben a robottechnológia egyre több embert szorít ki az egyszerűbb munkákból.

2017-től folytatódik az államosítás, már az iskolák működtetését is elveszik a településektől, az intézmények üzemeltetésébe, felújításába se szólhatnak már bele.

„Ha mindezt a politikai garnitúra az MSZP meg az SZDSZ uralma idején követi el, a konzervatív tábor kórusban idegenszívúzne, és konszenzusosan állapítaná meg a hazaárulás erkölcsi tényállását, miközben az öklét rázná nemzetelált vizionálva - nem is minden alap nélkül. Most, hogy a szabaddemokraták által végzett oktatás- és kultúrarombolást a Fidesz sokszoros lendülettel

viszi végig, az úgynevezett konzervatív tábor tagjai mindössze sunyin félrenéznek, a nemzetiszín kokárdát zavartan zsebükbe gyúrva a legteljesebb közönnyel fogadják Magyarország szellemi jobbágysorba züllesztését. Az igazán cinikus és aljas figurák még a példátlan mértékű csonkolás közepette is önfeledten mocskolják a pedagógusokat, a szülőket meg a diákokat – mindazokat, akik szembe mernek szállni azzal a nemzetvesztő tébollyal, amelynek keretében az országot vezető politikusok magánzsebekbe és stadionokba öntik a magyarok következő nemzedékének jövőjét.” – Puzsér Róbert

A társadalom egy része, akik látják ezt, megpróbálnak kiállni, tiltakozni, sztrájkolni. De a félelem nagy úr.

Egészségügy

A forráskivonás másik nagy áldozata. 2010-ben még 2396 milliárd forintot fordított a kormányzat az egészségügyre. 2015-re ez a szám 2447 milliárd forintra csökkent.

Miért írom, hogy csökkent? Mert a GDP ez idő alatt 10 %-kal növekedett és az infláció pedig 16,8 %-al nőtt. Tehát ahhoz, hogy ne beszélhessünk csökkenésről több mint 3000 milliárdra kellett volna növekednie az egészségügy támogatásának. Közben európai uniós forrásokból jelentős összegeket fordítottak kórházfelújításokra, de azok, akik jártak azóta a kórházban pontosan tudják, hogy ez mit jelent. Sok kórházépület szép lett, de évtizedes bűzlő matracokon, saját ágyneművel, saját pizzamával, a betegek saját maguk által bevitt gyógyszerekkel (ami törvénytelen!) próbálnak gyógyulni.

Arról nem is beszélve, hogy az átadás utáni napon a kivitelezők megjelentek és leszerelték és elvitték a berendezések egy részét. Az egészségügyi dolgozók méltatlan és kiszolgáltatott helyzetben végzik munkájukat. **Egyre nagyobb a baj, látszik, hogy az összeomlás felé halad az egészségügyi rendszer.**

Munkahelyek hiánya és a kivándorlás

Közel félmillió magyar munkavállaló dolgozik külföldön. Soha nem utaltak még haza ilyen nagy összeget a külföldre vándorolt magyarok, mint tavaly. Az összeg jelenleg a magyar GDP 3 %-át adja és évről évre növekszik.

Bár a kormány sikerként kommunikálta, de valójában teljes kudarc, hogy a “Gyere Haza, fiatal” program keretében mindössze 105 embert sikerült hazacsábítani a program működésének 14 hónapja alatt (100 millió forintból), hiszen eközben tízezrek hagyták el az országot. A program kudarcot vallott, és már a kormány is a megszüntetése mellett döntött. Sajnos a kivándorlás tovább fog növekedni. A fiatalok kétharmada tervezi azt, hogy a tanulmányai befejezése után rövidebb-hosszabb ideig külföldön fog dolgozni. Sajnos a külföldön dolgozók jelentős része pedig kint is marad, mivel azt tapasztalja meg, hogy kint bár drágább, de kiszámíthatóbb az élet. Kevesebb az irigység és a bizalmatlanság.

Mindez jelenleg a nagyszülőknek a legnagyobb bánat – hiszen unokáikat interneten keresztül láthatják csak. **A kivándorlás hosszú távon sajnos az ország tönkremenetelét jelenti.**

Korrupció

Helyszűke miatt csak annyit írnék, hogy az elmúlt évtizedekben évente a GDP 2-3 %-ának megfelelő összeget trükköznek ki offshore (adóparadicsomokban bejegyzett) cégekbe. Ez nem tűnik ijesztőnek a hétköznapi gondolkodásban.

De ez bizony összeadódik, és azt jelenti, hogy **mostanra a magyar államadósság két és félszeresét veszítettük el** – állítják nemzetközi offshore kutatók.

Korrupció nélkül nem lenne tehát államadósságunk és emellett annak az összegnek a háromszorosa állna még rendelkezésünkre, amit 15 év alatt Európai Uniótól kaptunk pályázatokra.

Összefoglalva: mindez az előremenekülés a jövő felélése.

Elhibázott gazdaságpolitika

A kormányzat arról számolt be nemrég a postaládákba dobott kék kiadványaiban, hogy a reformjai működnek. A személyi jövedelemadó valóban csökken, de a járulékok nagyon magasak

és az ÁFA-nk pedig világrekorder, így a munkát terhelő adók összességében, nemzetközi összehasonlításban nagyon magasak (49 %). A Föld legfejlettebb 34 állama (OECD) közül Magyarországnál csak Belgiumban, Ausztriában és Németországban magasabbak a munkára nehezedő adóterhek. A legfejlettebb országokban egyébként a munkára nehezedő terhek átlaga 36 %. A magyar állam másfélszer annyit vesz el a munkabérből, mint az OECD-átlaga. Még a családi adókedvezményekben részesülők is nagyobb terhet viselnek, mint a fejlett világ átlaga.

Az új lakások áfája csökken, de ezzel sajnos nagyon kevesen járnak jól. Ráadásul az építőiparban dolgozó szakemberek jelentős része külföldre ment már.

A családi otthoneremtési kedvezmény (CSOK) kétségtelenül jól hangzó dolog, mégis nagyon kevesen mernek belevágni. Ennek az a legfőbb oka, hogy túl van bonyolítva. Propagandaként beszélni róla könnyű, de a sok apró betűs miatt nehéz élni vele. Akinek alacsony a jövedelme, nincs több milliós megtakarítása, azon nem is segít.

Jól teljesít a gazdaság?

A magyar gazdaság gyenge lábakon áll: az autóiipari multik (pl.: Audi, Mercedes) exportja és az EU-s támogatások tartják fenn a jó állapot illúzióját. (Beszédes tény, hogy az egész magyar gazdaság növekedése megtorpant 2016 első negyedében amiatt, hogy az Audi egy új típusú A3-as gyártására állt át és ebből az okból egy ideig szünetelt a gyártás.)

„A kormányzati propaganda gyönyörű számai mögött veszélyes és szomorú folyamatokat mutatott: ha az EU-támogatásokat és a külföldi tulajdonú járműgyártó multik teljesítményét kivesszük a hazai gazdaságból, akkor egyáltalán nem marad semmi növekedés, sőt, inkább visszaesik a gazdaság többi része.”
Mellár Tamás, aki 5 évig a KSH elnöke volt.

A foglalkoztatás növekedéséről és a munkanélküliek számának csökkenéséről írnak. De ez nagyrészt annak köszönhető, hogy 214 ezer közmunkást foglalkoztatnak és, hogy a külföldön dolgozó magyarokat is a magyar gazdaság munkavállalóiknak tekintik.

Az államadósság csökken?

Ellenkezőleg. A bruttó magyar államadósság forintban 2010 éve eleje óta valóban és nominálisan 29 %-kal nőtt, a magánnyugdíj-pénztári vagyon einstandja nélkül pedig mintegy 55 %-kal nőtt volna.

Megvédik az országot?

Döbbenetesek voltak azok a félretájékoztatók, melyek arról számoltak be, hogy a magyar-szerb műszaki határzár felállítását követően megszűnik a menekültek áthaladása az országon. A valóság az, hogy a magyar-szerb határzár felállítását követően ugyanannyi ember ment át illegálisan az országon, mint előtte (kb. 200-200 ezer fő) a horvát-magyar határon, de ezt nem mutatták a TV-ben.

Számos dologról nem tudok beszámolni helyszűke miatt. A **földrablásról**, aminek lényege, hogy olyanoknak adják el az állami földek javát, akiknek a földbirtoka meghaladja a korábbi bárókét és hercegeket.

Arról hogy mikét szolgáltatja ki az országot a nemzetközi nagytőke embertelen érdekeinek a kormány, hogy miként folytatja azt a liberális gazdaságpolitikáját, amit az elődei. És közben miként növeli az állam szerepét és teszi egyre költségesebbé az állam működését (több mint 20 %-kal növekedtek az állam működési kiadásai öt év alatt).

Hogy az EU-s források költsége ellenére **nem történik meg az ország modernizációja** szinte semmilyen területen. Az energetikában az 1900-as éveket éljük. Orosz atomerőmű, hárszigetelések állami támogatásának elmaradása. A kapitalizmus helyett feudalizmus épül. Miközben mindezek ellenkezőjét hirdetik.

Közben a válság közeleg, mert mindazokat a strukturális problémákat világszinten nem tudták megoldani melyek a 2008-as válsághoz vezettek.